

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Boghean Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Boghean Ivan Xxxxx, născut la xxxxxx, originar din sat. xxxxxx, r-nul xxxxx și domiciliat în mun. xxxxx, str. xxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.01.2016 - 18.11.2016 (prima instanță);
2. 07.12.2016 - 15.02.2017 (instanța de apel);
3. 12.05.2017 - 25.07.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2016, Boghean Ivan a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal din motiv că, acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii. Instanța nu s-a pronunțat asupra acțiunii civile înaintate de către BC „Victoriabank” SA cu privire la încasarea de la Boghean Ivan a prejudiciului cauzat. S-a menționat că, măsura preventivă privind obligarea de a nu părăsi localitatea aplicată în privința lui Boghean Ivan a fost încetată de drept.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului, Boghean Ivan, prin acțiunile sale intenționate a săvârșit însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate, adică însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană careia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, infracțiune

prevăzută de art.251 Cod penal, în circumstanțele în care, la 21.12.2011, între SRL „Sebgrup-Trans”, reprezentată de directorul Boghean Ivan și BC „Victoriabank” SA, au fost încheiate contractele de gaj nr.1638 (C) și nr. 1638 (B) asupra bunurilor mobile, în vederea garantării rambursării integrale a creditului beneficiat de către SRL „Devas-Trans”, reprezentată la fel de Boghean Ivan, a dobânzilor, penalităților și a tuturor cheltuielilor suportate de către Creditorul gajist în rezultatul întreținerii bunului gajat și exercitării dreptului de gaj, precum și a prejudiciului cauzat prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor conform contractului de credit nr.1638 din 14.11.2007, în sumă de 650000 Euro.

Potrivit contractelor de gaj menționate, bunurile gajate urmau să se afle pe str. Bariera Sculeni nr.9, mun. Chișinău, iar conform pct.3.2. 1), 2), debitorul gajist se obliga să asigure păstrarea, întreținerea și exploatarea bunului gajat fără a admite sau întreprinde fapte îndreptate spre distrugerea, deteriorarea sau diminuarea valorii lui peste mărimea uzurii normale și să nu efectueze fără acordul scris al creditorului gajist oricare acte de dispoziție cu bunul gajat, inclusiv să nu-1 greveze cu titlu de gaj, să nu-1 transmită cu titlu oneros sau gratuit altor persoane fizice și juridice pînă la expirarea termenului de valabilitate al contractului. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr.2e-578/13 din 07.03.2013, s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans” în favoarea BC „Victoriabank” SA conform contractului de gaj nr.1638 (C) din 21.12.2011, fiind emis titlu executoriu nr.2e-578/13 din 07.03.2013. Prin încheierile executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae nr.018-803/13 din 07.03.2013 și nr.018-803/13 din 15.03.2013, s-a dispus aplicarea sechestrului pe unitățile de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans”, în baza titlului executoriu nr.2e-578/13 din 07.03.2013, emis de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău. La 22.04.2014, ÎS CRIS „Registru” a aplicat interdicția de înstrăinare asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans”, inclusiv înregistrate după aceasta din urmă. În perioada 05.02.2013 - 02.04.2013, debitorul gajist Boghean Ivan în baza acordului privind executarea benevolă a dreptului de gaj din 24.01.2013, a predat benevol creditorului gajist BC „Victoriabank” SA o parte din bunurile mobile gajate conform contractelor de gaj nr.1638 (C) și nr.1638 (B) din 21.12.2011, însă potrivit actelor de predare-primire s-a stabilit că, majoritatea bunurilor mobile care au fost predate efectiv creditorului gajist BC „Victoriabank” SA sunt într-o stare nesatisfăcătoare, iar unele complet dezasamblate. Totodată, Boghean Ivan nu a predat benevol în baza acordului de executare benevolă a dreptului de gaj din 24.01.2013 și intenționat tănuite, bunurile mobile grevate cu gaj, și anume: camionul de model MAN TGA 18430, a. p. 2005, n/î CKR 331, nr. șasiu/nr. motor WMAH13ZZ25M418193/50509840690988, valoare de gaj 308 547 lei, camionul de model MAN TGA 18410, a.p. 2002, n/î CKL 551, nr. șasiu/nr. motor WMAH05ZZZ2M341089/5359936007B2E1, valoare de gaj 140 352 lei și camionul

de model MAN 19.403, a. p. 1998, n/î C HV 997, nr. şasiu/nr. motor WMAT32P608M244463/768734031B281, valoare de gaj 60 000 lei, care nu se află pe adresa mun. Chişinău, str. Bariera Sculeni nr.9, indicată potrivit contractelor de gaj, refuzând în acelaşi timp să declare locul aflării acestora. Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău nr.2i-152/2014 din 20.05.2014, s-a constatat insolvabilitatea şi s-a iniţiat procedura simplificată a falimentului faţă de SRL „Sebgrup- Trans”, în cadrul căreia, la efectuarea de către lichidator a inventarierii bunurilor în scopul identificării bunurilor gajate şi sechestrate care aparţin SRL „Sebgrup-Trans”, a fost constatată lipsa semiremorcii de model TK-Kuhlaufliieger Schmitz, a. p. 2007, n/î CSB 710, nr.şasiu/nr.motor WSM00000005034812, valoarea de gaj 187 200 lei, a camionului de model MAN 19.414, a. p. 2000, n/î C IJ 872, nr. şasiu/nr.motor WMAT32ZZZYM303496/3769456053B281, valoare de gaj 88 920 lei şi a camionului de model MAN 19.403, a. p. 2000, n/î CIL 618, nr. şasiu/nr. motor WMAT324333M205082/3768021099B281, valoare de gaj 59 280 lei, care la fel nu se aflau pe adresa mun. Chişinău, str. Bariera Sculeni nr.9, indicată potrivit contractelor de gaj, iar Boghean Ivan intenţionat a refuzat să declare locul aflării a bunurilor gajate şi predarea benevolă a acestora creditorului gajist BC „Victoriabank” SA.

3. Sentinţa menţionată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. - procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chişinău, Zamă Sergiu, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinţei instanţei de fond şi pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Boghean Ivan să fie recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute la art.251 Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de administrare a bunurilor altor persoane şi de a exercita activitate de antreprenoriat pe un termen de 3 ani. În temeiul art.90 Cod penal, a suspenda condiţionat executarea pedepsei cu închisoarea numită în privinţa lui Boghean Ivan cu stabilirea unui termen de probă de 4 ani.

3.2. - reprezentantul părţii vătămate BC „Victoriabank” SA, Mălai Mariana, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinţei, cu pronunţarea unei noi hotărâri, prin care Boghean Ivan să fie recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.251 Cod penal, cu numirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancţiunea normei date şi admiterea integrală a acţiunii civile cu privire la încasarea de la Boghean Ivan în beneficiul părţii vătămate BC „Victoriabank” SA a prejudiciului material cauzat nerecuperat în sumă de 4 686 915,20 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 15 februarie 2017, a fost admisă cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chişinău, Zamă Sergiu şi de către reprezentantul părţii vătămate BC „Victoriabank” SA, Mălai Mariana, casată integral sentinţa şi pronunţată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, după cum urmează:

Boghean Ivan Xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, și în baza acestei norme legale i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 30 000 lei (treizeci de mii de lei) cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitate de antreprenariat pe un termen de 3 (trei) ani.

S-a explicat lui Boghean Ivan că, în temeiul art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că, sancțiunea amenzii este executată integral.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către BC „Victoriabank” SA împotriva lui Boghean Ivan cu privire la încasarea prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Instanța de apel a constatat că, la 21.12.2011, între SRL „Sebgrup-Trans”, reprezentată de directorul Boghean Ivan și BC „Victoriabank” SA, au fost încheiate contractele de gaj nr.1638 (C) și nr.1638 (B) asupra bunurilor mobile în vederea garantării rambursării integrale a creditului beneficiat de către SRL „Devas-Trans”, reprezentată la fel de Boghean Ivan, a dobînzilor, penalităților și a tuturor cheltuielilor suportate de către creditorul gajist în rezultatul întreținerii bunului gajat și exercitării dreptului de gaj, precum și a prejudiciului cauzat prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor conform contractului de credit nr.1638 din 14.11.2007, în sumă de 650 000 Euro. Potrivit contractelor de gaj menționate, bunurile gajate urmau să se afle pe str. Bariera Sculeni nr.9, mun. Chișinău, iar conform pct.3.2. 1), 2), debitorul gajist se obliga să asigure păstrarea, întreținerea și exploatarea bunului gajat fără a admite sau întreprinde fapte îndreptate spre distrugerea, deteriorarea sau diminuarea valorii lui peste mărimea uzurii normale și să nu efectueze fără acordul scris al creditorului gajist oricare acte de dispoziție cu bunul gajat, inclusiv să nu-l greveze cu titlu de gaj, să nu-l transmită cu titlu oneros sau gratuit altor persoane fizice și juridice pînă la expirarea termenului de valabilitate al contractului. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr.2e-578/13 din 07.03.2013, s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans” în favoarea BC „Victoriabank” SA conform contractului de gaj nr.1638 (C) din 21.12.2011, fiind emis titlu executoriu nr.2e-578/13 din 07.03.2013. Prin încheierile executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae nr.018-803/13 din 07.03.2013 și nr.018-803/13 din 15.03.2013, s-a dispus aplicarea sechestrului pe unitățile de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans”, în baza titlului executoriu nr.2e-578/13 din 07.03.2013, emis de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău. La 22.04.2014, IS CRIS „Registru” a aplicat interdicția de înstrăinare asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans”, inclusiv înregistrate după aceasta din urmă. În perioada 05.02.2013 - 02.04.2013, debitorul

gajist Boghean Ivan în baza acordului privind executarea benevolă a dreptului de gaj din 24.01.2013, a predat benevol creditorului gajist BC „Victoriabank” SA o parte din bunurile mobile gajate conform contractelor de gaj nr.1638 (C) și nr.1638 (B) din 21.12.2011, însă potrivit actelor de predare-primire s-a stabilit că, majoritatea bunurilor mobile care au fost predate efectiv creditorului gajist BC „Victoribank” SA sunt într-o stare nesatisfăcătoare, iar unele complet dezasamblate. Totodată, Ivan Boghean nu a predat benevol în baza acordului de executare benevolă a dreptului de gaj din 24.01.2013 și intenționat tănuite, bunurile mobile grevate cu gaj, și anume: camionul de model MAN TGA 18430, a. p. 2005, n/î C KR 331, nr. șasiu/nr. motor WMAH13ZZ25M418193/50509840690988, valoare de gaj 308 547 lei, camionul de model MAN TGA 18410, a. p. 2002, n/î C KL 551, nr. șasiu/nr. motor WMAH05ZZZ2M341089/5359936007B2E1, valoare de gaj 140 352 lei și camionul de model MAN 19.403, a. p. 1998, n/î CHV 997, nr. șasiu/nr. motor WMAT32P608M244463/768734031B281, valoare de gaj 60 000 lei, care nu se află pe adresa mun. Chișinău, str. Bariera Sculeni nr.9, indicată potrivit contractelor de gaj, refuzând în același timp să declare locul aflării a acestora. Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.2i-152/2014 din 20.05.2014, s-a constatat insolvabilitatea și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului față de SRL „Sebgrup- Trans”, în cadrul căreia, la efectuarea de către lichidator a inventarierii bunurilor în scopul identificării bunurilor gajate și sechestrate care aparțin SRL „Sebgrup-Trans”, a fost constatată lipsa semiremorcii de model TK-Kuhlaufliieger Schmitz, a. p. 2007, n/î C SB 710, nr. șasiu/nr. motor WSM00000005034812, valoarea de gaj 187 200 lei, a camionului de model MAN 19.414, a. p. 2000, n/î C IJ 872, nr.șasiu/nr.motor WMAT32ZZZYM303496/3769456053B281, valoare de gaj 88920 lei și a camionului de model MAN 19.403, a.p. 2000, n/î C IL 618, nr. șasiu/nr.motor WMAT324333M205082/3768021099B281, valoare de gaj 59 280 lei, care la fel nu se află pe adresa mun. Chișinău, str. Bariera Sculeni nr.9, indicată potrivit contractelor de gaj, iar Boghean Ivan intenționat refuză să declare locul aflării a bunurilor gajate și predarea benevolă a acestora creditorului gajist BC „Victoriabank” SA.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță a conchis eronat de a achita inculpatul Boghean Ivan în învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal din motiv că, acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de apel a constatat că, în acțiunile inculpatului Boghean Ivan se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, după semnele calificative tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Mai mult, instanța de apel a conchis de a scoate din învinuirea înaintată lui

Boghean Ivan calificativele „însușirea” și „înstrăinarea în cazurile nepermise de lege” or, în acest sens, partea acuzării nu a prezentat probe suficiente care să demonstreze dincolo de orice dubiu rezonabil că, Boghean Ivan a însușit și/sau a înstrăinat bunurile indicate în rechizitoriu, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

În viziunea instanței de apel, aceste circumstanțe nu au fost constatate de către prima instanță, contrar prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, iar în concluzie, instanța de apel a conchis că, prin faptul că, nu a verificat sub toate aspectele probele anexate la materialele dosarului, instanța de fond a încălcat prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală.

Astfel, din materialele cauzei penale, instanța de apel a considerat că, declarațiile inculpatului Boghean Ivan date în ședința de judecată a primei instanțe urmau a fi apreciate critic de către instanță, aceasta fiind versiunea de apărare a inculpatului, declarații care sunt contradictorii cu declarațiile lui date la etapa urmăririi penale or, în fața ofițerului de urmărire penală, fiind asistat de către apărătorul său, Boghean Ivan și-a recunoscut vinovăția în privința infracțiunii incriminate și a declarat că, bunurile care au fost gajate, iar apoi sechestrate, cu adevărat nu au putut fi transmise creditorilor gajiști. Mai mult, instanța de apel a reiterat și faptul că, la etapa urmăririi penale, Boghean Ivan a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art.55 Cod penal.

Deși la etapa urmăririi penale, Boghean Ivan și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, iar în ședința de judecată a primei instanțe și în instanța de apel, inculpatul Boghean Ivan nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că, vina acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal este demonstrată pe deplin prin următoarele probe administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și instanța de apel și verificate de către instanța de apel și anume prin: - declarațiile reprezentantului părții vătămate „Victoriabank” SA - Mălai Mariana (f. d. 77-78, vol. I, f. d. 181-185, vol. II); martorului Lepădatu Vitalie (f. d. 134, vol. I, f. d. 188-189, vol. II); martorului Raileanu Vitalie (f. d. 71, vol. I, f. d. 190-192, vol. II); martorului Petrovici Eleonor (f. d. 135, vol. I, f. d. 198-199, vol. II); procesul-verbal de ridicare din 03.06.2015, (f. d. 105, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.06.2015 (f. d. 131-132, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 10.11.2015, (f. d. 3-4, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.12.2015, (f. d. 112-113, vol. II); actele de predare-primire (f. d. 79-87, vol. I); titlul executoriu nr.2e-578/13 din 07.03.2013 (f. d. 22-23, vol. I); încheierea executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae nr.018-803/13 din 07.03.2013 (f. d. 24, vol. I); informația nr.03/1802 din 23.04.2014 eliberată de șeful-adjunct al Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto, (f. d. 28, vol. I).

Coroborând probele nominalizate, instanța de apel a constatat că, în acțiunile

inculpatului Boghean Ivan se întrunesc semnele componentei de infracțiune prevăzută de art.251 Cod penal, după semnele calificative tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor (în redacția Legii nr.173 din 25.07.2014, în vigoare din 08.11.2014, care era în vigoare la data comiterii infracțiunii).

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis eronat de a-1 achita pe inculpatul Boghean Ivan de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, invocând în acest sens că, în perioada de la 21.12.2011, când a fost încheiat contractul de gaj și pînă când a fost emisă hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău nr.2e-578 din 07.03.2013, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans” în favoarea BC „Victoriabank” SA conform contractului de gaj nr.1638 (C) din 21.12.2011, nu se prevedea răspundere penală.

Or, infracțiunea prevăzută de art.251 Cod penal este una continuă, ce se caracterizează prin săvîrșirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității infracționale, iar răspunderea penală pentru tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri este prevăzută începînd cu 08.08.2014, când a fost publicată în Monitorul Oficial nr.231-237/531 Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.173 din 25.07.2014, prin care la art. 251 Cod penal, în titlu și în dispoziția normei, textul „însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor, sechestrate sau confiscate” a fost substituit cu textul „însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate”.

În ceea ce privește întrunirea în acțiunile inculpatului Boghean Ivan a elementelor infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, aceste circumstanțe sunt confirmate cu certitudine prin materialele dosarului cercetate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel.

Instanța de apel a menționat că în speță, încetarea activității infracționale a lui Boghean Ivan se datorează intervenției autorității de stat - organul de urmărire penală, care la 30.04.2015 s-a sesizat în rezultatul depunerii la 27.03.2015 a plîngerii penale de către partea vătămată BC „Victoriabank” SA.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, instanța de apel a conchis că, probele cercetate confirmă cu certitudine că, inculpatul Boghean Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art.251 Cod penal, fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal (în redacția Legii nr.173 din 25.07.2014, în vigoare din 08.11.2014, care era în vigoare la data comiterii infracțiunii), inculpatul fiind vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni, considerente pentru care acesta trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvîrșită.

Referitor la răspunderea penală și sancțiunea aplicată inculpatului Boghean Ivan

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal (în redacția Legii nr.173 din 25.07.2014, în vigoare din 08.11.2014, care era în vigoare la data comiterii infracțiunii), este prevăzută o pedeapsă cu amendă în mărime de la 1 000 la 1 500 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Astfel, în temeiul art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea dată este una mai puțin gravă.

În privința inculpatului Boghean Ivan s-a reținut circumstanța atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal. Circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal sau temeieri de liberare de răspundere penală a inculpatului în temeiul art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele elucidate supra, reieșind din caracterul mai puțin grav al infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, ținând cont de urmările infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de faptul că, inculpatul are un copil minor la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog, având în vedere că, prima instanță a apreciat incorect circumstanțele cauzei, acordând eficiență prevederilor art. 6, 7, 61 și art. 75 Cod penal, instanța de apel a conchis de a aplica în privința inculpatului Boghean Ivan o pedeapsă apropiată de minimul prevăzut de lege și anume pedeapsa sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitate de antreprenoriat pe un termen de 3 ani, pedeapsa aplicată fiind echitabilă în raport cu fapta comisă și care va fi pe măsură a-și atinge scopul instituit de cadrul legal pertinent.

În ceea ce privește acțiunea civilă înaintată de către BC „Victoriabank” SA împotriva lui Boghean Ivan cu privire la încasarea prejudiciului material, potrivit art.387 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Cu referire la prejudiciul material cauzat părții vătămate BC „Victoriabank” SA de către Boghean Ivan, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu prevederile art.1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În speță, prejudiciul cauzat părții vătămate BC „Victoriabank” SA, deși a fost concretizat de către ultima, totuși nu este suficient de clar, în situația în care, pe de o parte, însuși reprezentantul părții vătămate a declarat că, inculpatul Boghean Ivan a

întors o parte din bunuri, adică a rambursat parțial datoria față de bancă, iar pe de altă parte, nu se cunoaște valoarea tuturor bunurilor nereturnate, care sunt în diferite stadii de integritate, iar pentru stabilirea sumei finale a despăgubirilor convenite părții vătămate ce urmează a fi încasate de la inculpat, apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare.

Din aceste considerente, în temeiul art.387 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de către BC „Victoriabank” SA împotriva lui Boghean Ivan cu privire la încasarea prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Boghean Ivan, prin care indicînd în textul recursului ordinar temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și cu indicarea încălcării prevederilor art. 6, 8 CEDO a solicitat casarea acesteia, cu menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, or, instanța de apel nu a cercetat obiectiv toate circumstanțele cauzei;
- în opinia apărării, instanța de apel a constatat greșit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, astfel a admis o eroare de drept cu privire la soluționarea procesului penal, eroare care este pasibilă înlăturării doar prin declanșarea căii ordinare de atac, recursul;
- în speță instanța de apel a constatat că probe noi acuzarea nu a prezentat ci doar a solicitat verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond;
- cît privește legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe, prin care a fost achitat Boghean Ivan, partea apărării o consideră legală și întemeiată, astfel, instanța de fond a examinat obiectiv probele conform materialelor din cauza penală, ceea ce demonstrează că a fost adoptată în conformitate cu prevederile art. 390. alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală;
- mai mult ca atît, de către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 alin. (1) Cod penal. În așa mod se atestă că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) CPP, nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) CPP, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese de cît interesele legii;
- astfel, în sensul art. 394 CPP precum și reieșind din cele relatate, instanța de fond nu a constatat prezența elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 251 CPP și probe pe care să se întemeieze concluziile, or din materialele cauzei penale nu reiese că după data de 07. 03. 2013, cînd s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile gajate de către instanța de judecată. Boghean Ivan a efectuat careva

acțiuni în privința bunurilor sechestrate, nu rezultă efectuarea unor asemenea acțiuni și din învinuirea adusă inculpatului;

- astfel, instanța de fond nu a constatat în acțiunile lui Boghean Ivan, prezența semnelor laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 alin. (1) Cod penal și anume ce ține de însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, sau care era obligată conform legii să asigure integritatea lor;

- la fel, instanța de fond a constatat că, pentru înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană care i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată conform legii să asigure integritatea lor urmează a fi achitat, deoarece pentru perioada din 21.12.2011 când a fost încheiat contractual de gaj și pînă când a fost emisă hotărîrea judecătorei Buiucani mun. Chișinău, nr. 2e-578/13 din 07.03.2013, privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor gajate nu se prevedea răspunderea penală;

- deopotrivă, instanța de fond a reținut că, conform Legii pentru modificarea și completarea Codului Penal al RM, nr. 277-XVI din 18 .12.2008, art. 251 „în denumire și dispoziție” cuvîntul „gajate” se exclude;

- precum și în conformitate cu prevederile Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 173 din 25.07.2014 (în vigoare din 08.11.2014), art. III- la art. 251 din Codul Penal al Republicii Moldova nr.958-XV, din 18 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, în titlul și în dispoziția normei, textul „însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor sechestrate sau confiscate” se substituie cu textul „însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, luate în leasing sau confiscate”;

- recurentul menționează că este neîntemeiată concluzia instanței de apel (pct.25 din decizie) precum că, încetarea activității infracționale a lui Boghean Ivan se datorează intervenției autorităților de stat și anume organului de urmărire penală, care la data de 30.04.2015, s-a sesizat în rezultatul depunerii la 27.03.2015, a plîngerii penale de către partea vătămată BC „Victoriabank” SA;

- or, la materialele cauzei penale nu a fost anexată nici o probă din partea acuzării care ar demonstra că, organul de urmărire penală a stopat ativitatea infracțională al lui Boghean Ivan, așa cum a concluzionat instanța de apel;

- la fel, în opinia apărării este neîntemeiată concluzia instanței de apel cu privire la constatarea în acțiunile lui Boghean Ivan a semnelor calificative ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 251 CP, adică, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată conform legii să asigure integritatea lor. (pct. 15 din decizie);

- în acest sens, recurentul menționează că, conform rechizitoriului, lui Boghean Ivan i se încredințează că prin acțiunile acestuia intenționate, a săvârșit, însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, adică, însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată conform legii să asigure integritatea lor;

- recurentul menționează faptul că, instanța de apel a conchis de a scoate din învinuirea înaintată lui Boghean Ivan calificativele, „însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege”, or, în acest sens partea acuzării nu a prezentat careva probe care să demonstreze dincolo de orice dubiu rezonabil că, Boghean Ivan a însușit și/sau înstrăinat bunurile indicate în rechizitoriu, iar toate dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului, (pct. 16 din decizie);

- astfel, dacă instanța de apel a stabilit în acțiunile lui Boghean Ivan calificativul, „utilizarea lor în alte scopuri”, atunci cum au fost stabilite de către instanța de apel calificativele „tănuirea bunurilor gajate, sechestrate”? or, potrivit pct. 15 din Decizia Curții de Apel, instanța de apel a constatat în acțiunile lui Boghean Ivan semnele calificative ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 251 CP al RM, adică, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată conform legii să asigure integritatea lor deci, în concluzia instanței de apel „utilizarea lor în alte scopuri” se referă la bunurile „gajate, sechestrate ce au fost tănuite”. Dacă bunurile gajate, sechestrate, au fost tănuite de către inculpat, atunci, cum a constatat instanța de apel că bunurile deși fiind tănuite au fost utilizate în alte scopuri?;

- recurentul își exprimă dezacordul și cu un alt temei invocată de către instanța de apel, prin care s-au apreciat critic declarațiile date de către inculpat în instanța de fond și anume faptul că inculpatul nu a recunoscut vina. Colegiul penal a reținut că Boghean Ivan la etapa urmăririi penale a recunoscut vina pe deplin și a solicitat aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 55 Cod penal;

- recurentul menționează că inculpatul Boghean Ivan, dând declarații în instanța de fond a comunicat acesteia că, la etapa urmăririi penale a recunoscut vina deoarece a fost dus în eroare de către apărătorul său, spunându-i că în cazul în care Boghean Ivan va recunoaște vinovăția în privința acestuia vor fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal, adică liberarea de răspundere penală cu tragere la răspundere contravențională. Or, din cuvintele apărătorului său, recunoașterea vinovăției la aplicarea art. 55 din Codul penal fiind o condiție obligatorie;

- astfel, instanța de apel nu a ținut cont de principiul contradictorialității procesului penal și neîntemeiat a pronunțat o hotărâre de recunoaștere a vinovăției inculpatului bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia el fusese achitat, adică nu a rejudecat cauza în condițiile legii;

- în urma celor citate supra, partea apărării este de părerea că instanța de apel și-a motivat soluția fără a face o analiză a tuturor probelor în ansamblu care dovedesc sau nu vinovăția inculpaților, fiind efectuată doar o apreciere vagă a acestora, ignorând prevederile art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, care indică că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă;

- partea apărării evidențiază că instanța de apel deși a descris declarațiile martorilor audiați în instanța de fond, nu a intrat în esența lor și fără a concretiza unele aspecte de fapt care rezultă din acestea;

- totodată, se evidențiază contradicțiile declarațiilor martorilor Lepădatu Vitalie, Petrovici Eleonor, Răileanu Vitalie cât și a părții vătămate date în instanța de fond;

- în opinia instanței de apel cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, vinovăția acestuia se dovedește prin totalitatea de probe pertinente și concludente ce coroborează între ele și anume: copia încheierii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău nr. 2e -578/13 din 07.03.2013, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de SRL „Sebgrup-Trans” și prin încheierile executorului judecătoresc de sechestrul din 07.03.2013, nr. 018-803/13 și nr. 018-803/13 din 15.03.2013;

- or, potrivit materialelor cauzei penale, actele menționate mai sus nu i-au fost aduse la cunoștință lui Boghean Ivan. La fel de către executorul judecătoresc nu i-a fost adusă la cunoștință înștiințarea despre faptul că acele bunuri urmau a fi ridicate;

- astfel, reieșind din cele sus menționate, partea apărării este de părerea că, prima instanță corect a reținut în acest sens prevederile art. 8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărîre de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător;

- o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța de fond a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat soluția întemeiată.

6. Pe marginea recursului declarat a depus referință procurorul, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecînd recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună

rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sînt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în instanța de apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărîrile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atît în fapt, cît și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărîrii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărîrii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că din textul recursului ordinar declarat rezultă că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectele că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, cazuri ce cad sub incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și încălcarea prevederilor art. 6), 8) CEDO.

Astfel, în urma verificării materialelor cauzei sub aspectele invocate, Colegiul penal lărgit relevă că în speță s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum s-a confirmat și încălcarea prevederilor art. 6 CEDO.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul deciziei instanței de apel (f. d. 92-93, vol. III) rezultă că, aceasta și-a întemeiat decizia de condamnare a inculpatului Boghean Ivan în baza art. 251 Cod penal, pe declarațiile martorilor Lepădatu Vitalie, Raileanu Vitalie și Petrovici Eleonor din prima instanță, fără ca acești martori să fie audiați din nou în ședința de judecată a instanței de apel, conform prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că martorii respectivi ai acușării nu au fost audiați din nou în ședința instanței de apel, după cum era obligată să procedeze instanța de apel, din moment ce judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, aceasta nu era în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea din nou a martorilor a căror declarații constituie o mărturie acuzatorie.

În acest context, se conchide că la judecarea apelului, instanța de apel a procedat contrar prevederilor art. 6 CEDO, încălcând dreptul la un proces echitabil și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat în cauze similare, că martorii acușării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinutului (hotărârea CEDO în cauza Spînu vs România din 29 aprilie 2008).

Colegiul penal lărgit, ține să menționeze că instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpaților, în temeiul cărora fuseseră achitați în prima instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpaților, cât și a anumitor martori ai acușării solicitați de părți (hotărârile CtEDO în cauzele Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72 și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63).

Totodată, Colegiul penal lărgit mai invocă că în apelul declarat de procurorul Zamă Sergiu (f. d. 34-40, vol. III) în care s-a criticat sentința de achitare, se stipulează următoarele : „or, chiar dacă în norma incriminatoare la acel moment nu era inclus drept obiect material „bunul gajat”, „bunul sechestrat” forma obiectul material al infracțiunii și nicidecum instanța de fond nu putea să nu rețină această circumstanță” (f. d. 38, vol. III). La fel, se mai invocă în apel că „este important de reținut că infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal al RM este o infracțiune continuă și anume consumarea acesteia a avut loc după emiterea încheierii Judecătoriai Buiucani din 07.03.2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor gajate, respectiv pentru fapta prejudiciabilă de însușire și tănuire a bunurilor sechestrate era prevăzută expres răspunderea penală în norma incriminatoare” (f. d. 39, vol. III).

Analizând aceste motive din apelul procurorului Zamă Sergiu, se evidențiază că el critică sentința de achitare numai în partea învinuirii de „însușire și tănuire a bunurilor sechestrate”, nu și „gajate”, iar instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Boghean Ivan, după semnele calificative „tănuirea bunurilor gajate,

sechestrare...” (f. d. 89, vol. III), prin ce nu s-au respectat limitele apelului declarat, ce nu poate fi menținut de instanța de recurs ordinar.

Totodată se evidențiază din apelul procurorului Zamă Sergiu, că infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal a fost „consumată după emiterea încheierii Judecătorei Buiucani din 07.03.2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor gajate”, dar în decizia instanței de apel se indică că „cunoașterea momentului consumării infracțiunii continue are importanță or, în cazul infracțiunilor continue, legea penală aplicabilă în timp este legea în vigoare la momentul încetării acțiunii infracționale. În speță, încetarea activității infracționale a lui Boghean Ivan se datorează intervenției autorității de stat - organul de urmărire penală, care la 30.04.2015 s-a sesizat în rezultatul depunerii la 27.03.2015 a plîngerii penale de către partea vătămată BC „Victoriabank” SA (f. d. 96, vol. III), prin ce iarăși nu s-au respectat nici limitele apelului și nici a rechizitoriului, care trebuie să cuprindă perioada de timp în care s-a comis infracțiunea imputată, pe care urma să se expună instanța de apel, ce nu s-a realizat în speța dată și respectiv nu poate fi menținut de instanța de recurs ordinar.

Tot cu privire la limitele apelului procurorului Zamă Sergiu, Colegiul penal lărgit mai invocă, că prin încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 07.03.2013 s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans” în favoarea BC „Victoriabank” SA conform contractului de gaj nr. 1638 (C) din 21.12.2011, dar nu și nr. 1638 (B), care se regăsesc în fapta constatată de către instanța de apel (f. d. 88-89, vol. III), prin ce la fel au fost depășite limitele apelului procurorului Zamă Sergiu, ce nu poate fi menținut de instanța de recurs ordinar.

În concluzie, reieșind din motivele indicate, Colegiul penal lărgit constată că recursul ordinar declarat urmează a fi admis, fiindcă și-au găsit confirmarea temeiul pentru recurs ordinar prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul cînd decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale –asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să

analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art. 414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Boghean Ivan, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Boghean Ivan XXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **24 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru